

Den
"TREDJE VÄGENS MILLENNIUM"

17 November 1999

Av
Roland Mollbrandt
paradigm@chello.se

Kan fritt kopieras.

Ett paradigmskifte genom samverkan, bortom makten och pengarna.

Historiskt, har otaliga filosofer och tänkare, funderat över tingens tillstånd. De har funderat på om den ena ståndpunkten, är bättre än den andra. De har funderat över vad som är rätt eller fel, sant eller falskt, om vad som är bra eller dåligt och de har funderat över vad som är gott respektive ont.

I vår tid avlöser den ena debatten den andra, där våra debattämnen handlar om precis samma saker, som det filosoferna alltid har brottats med.

När man till slut inser att man inte kommer längre i ett ämne, suckar man upp givet och talar om att det rör sig om ett filosofiskt olösligt problem.

Jag har då frågat mig, **VARFÖR** kommer vi aldrig närmare en lösning? Är förutsättningarna, våra antaganden och våra "spelregler" riktiga? Vad är det som gör att vi - sedan urminnes tider - ständigt hamnar i samma svårigheter? Finns det någon minsta gemensam nämnare, som frammanar problemen?

I den här skriften ska jag försöka visa, varför det är nödvändigt att ge upp försöken att symtombehandla världens alla stora och små problem, samtidigt som jag vill mana till eftertanke, vad slags samhälle vi helst vill leva i.

Men innan vi tar oss an uppgiften att försöka skapa en bättre värld åt alla människor och djur, måste vi först av allt **VILJA** komma tillrätta med problemen, och därefter måste vi byta ut en hel del "verktyg i vår gemensamma verktygslåda" så att det blir möjligt att **FÖREBYGGA** problemens uppkomst!!!

Om vi nöjer oss med "demokrati" som ett mått på en lyckad samhällsutveckling.

Var finns då den förebildliga nation, som inte beklagar sig över brist på resurser

och som inte har några problem, att med fredliga metoder genomföra den politik som vi förväntar oss, vad gäller, social trygghet, sjukvård, barnomsorg, skola, åldringsvård, miljövård och som inte utsätter djur för onödigt lidande???

Index

Förord

Del 1. Den värld vi tillsammans har skapat.

1.1 Från A-Ford till Giga byte!

1.2 Världen - ett pyramidspel!

1.3 Barnuppfostran!

1.4 Ungdomsbrottslighet!

1.5 Innovationsutvecklingen hämmas av näringslivet!

1.6 Omöjligt att välja mellan rätt eller fel, gott eller ont!

NATO.

Vinstoptimering till varje pris.

1.7 Det monetära samhället - ett bristsamhälle!

Vad innebär ett ekonomiskt tänkande?

Del 2. Varför världen ser ut som den gör.

2.1 Vem är fri och vem är ofri?

2.2 Kärlek eller villkorlös kärlek?

2.3 Hur gör man om man vill kontrollera mänskligheten?

2.4 Ständiga konflikter!

2.5 Medias roll!

Del 3. Meningen med livet, sett ur olika perspektiv.

3.1 Meningen med livet!

3.2 Meningen med livet - i vår tid!

3.3 Meningen med vårt eget liv!

Del 4. Vad hindrar en förändring?

4.1 Rädslan för det okända!

4.2 Dimensioner - Illusioner!

Varje nation, kultur, såväl som individ lever i sin egen dimension eller illusion!

4.3 Fred på Jorden - en illusion!

4.4 Rädsla och kärlek

Människans drivkraft.

Människan, en sexuell varelse. (Se även separat appendix)

Är religionernas bild av Gud riktig?

Alltets själ och ande och skapargudarna.

Mitt förhållande till Gud.

4.5 Kyrkan och religionerna!

Mitt förhållande till kyrkan.

Religionerna i ett historiskt perspektiv.

Vad saknar religionerna?

Del 5. En värld bortom, makten, pengarna & hierarkierna.

5.1 Förändringens vind!

5.2 Vägen till ett alternativt samhälle!

Ökad självförsörjningsgrad.

5.3 Att våga släppa taget om pengarna!

5.4 Visionen

Del 6. Reaktionen på denna skrift.

6.1 Feedback.

Slutord

Litteraturhänvisning

Förord.

*På samma sätt som handelsfrågor, samhällsfrågor,
politik och ekonomi blivit allt mer globaliserade,
har jag också velat föra argumentationen i denna skrift på en övergripande nivå.
För att i möjligaste mån undvika att jämföra äpplen och päron,
vill jag därför be läsaren försöka bortse från jämförelser,
till en lokal eller rent av personlig situation.
I stället ber jag läsaren så långt möjligt,
att försöka bedöma argumentationens exempel och jämförelser,
utifrån ett globalt perspektiv.*

Ett mått på en civilisations tillstånd och graden av dess utveckling, kan lätt avläsas i det "språk" som den starke använder! missförstånd genom

Om samhället:

- använder maktspråk för att stävja motståndet från oliktankare;
- bemöter våld med våld;
- tar sig rätten att straffa och t o m döda dem som gör "fel";
- inte förhindrar att makten kan bli ett självändamål för makthavarna;
- inte värnar tryggheten för de svaga och utsatta.

Om **vi** väljer att acceptera ett sådant samhälle, utan självvrannsakan eller självkritik och utan minsta antydning till att försöka skapa ett samhälle som **förebygger** destruktiva konflikter, måste vi självklart också acceptera vår delaktighet och även dela på ansvaret för tillståndet i världen!

Om vi dessutom tror, att en global förändring till det bättre är möjlig med dessa "verktyg", borde vi nog fundera på om vi inte också gör oss skyldiga till ett monumentalt självbedrägeri!

Man behöver inte vara överdrivet kritisk eller observant för att inse, att den värld vi alla lever i har allvarliga problem.

Problem som med tiden blivit så många och så djupt rotade att de allra flesta av oss inte ens kommer sig för att ifrågasätta **orsakerna** till dem.

Visst, i några av världens nationer slår man sig för bröstet för att det relativt sett råder demokrati, (som om fred, frihet och trygghet, därmed skulle vara tillgänglig för **alla**). Visst, vi har skapat maskiner som kan ta oss till månen och visst har vi skapat snabba bilar och datorer m.m.

Men vad har vi egentligen lärt oss???

Vad är det för värld vi har skapat? Har vi blivit, klokare, tryggare eller fredligare? Minskar samhällsproblemen i världen? Håller världen på att bli mer rättvis? Vart är vi på väg?

Självklart, att vi alla vill ha fred på Jorden!

Men dessvärre är det inte mycket som talar för, att vi skulle vara intresserade av, att göra det som är nödvändigt, för att vi ska kunna förverkliga drömmen om fred!

Att anordna en och annan - förvisso behjärtansvärd - stödgalä och hjälpinsamling, lär aldrig kunna förändra situationen, för majoriteten av Jordens befolkning, som ständigt lever på svältgränsen!

Vi lever i en värld som styrs av "spelregler" som inte har förändrats på tusentals år, därför att egoismen i alla tider har, hyllats, skön målats och glorifierats, så till den grad, att den som dristar sig att ifrågasätta dessa spelregler, omedelbart kommer att hånas, smädas och förföljas!

Egoismen och även materialismen är idag så utbredda att vi tar för givet, att konkurrens, utslagning, girighet, makt och pengar är **så omistliga**, att de **måste** genomsyra våra liv, ända från barndomens uppfostran och skola, tills dess att vi dör!

En skola som försöka lära för livet, fast det knappast är kunskap om **livet**, som vi förmedlar till våra barn!

Idag mer än någonsin, är vi paniskt rädda för att mista pengarna och kontrollen. Tätt följt av rädslan att förlora ansiktet, vårt arbete, våra ägodelar, vår partner m.m.

Detta driver oss, att kompensera vår rädsla, med att ständigt jaga efter pengar makt och inflytande.

Men vad värre är, genom att vi lärt oss acceptera hierarkiska ledare i stället för goda förebilder, har vi förmodligen också accepterat att det inte går att göra något åt makten och pengarna, därför att vi medvetet eller omedvetet, vet att de som styr och kontrollerar det långsiktiga skeendet, knappast vill ha några förändringar!

Det har till och med gått så långt att de allra flesta av oss – d v s även de som varken har något inflytande eller några pengar - inte bara fogat sig, utan dessutom har sällt sig till dem som med näbbar och klor försvarar våra trossystem!

Men bara för att det är jobbigt att simma mot strömmen och bara för att det **förefaller** omöjligt att förändra världen, kan jag ändå inte låta bli att **försöka** beskriva världen, så som jag ser den.

Att dessutom föreslå, att vi ska skapa ett paradiset här på Jorden för **ALLA**, kan jag förstå om en del tycker att det är mer än lovligt naivt.

Men det är precis vad jag tänker göra!!

För jag kan inte längre finna mig i att bara vara en passiv åskådare.

I den följande texten kommer jag att föra fram ett flertal omvälvande teser, som vid första anblicken kan te sig orealistiska. Men eftersom några av teserna är av den arten att de varken går att bevisa eller motbevisa, får jag förlita mig på att min argumentation ändå kan **uppfattas** som välgrundad. En argumentation som till stor del bygger på erfarenheter, som jag tror väldigt många människor delar med mig!

Det skulle dock föra allt för långt om jag försökte lista alla mina källor, varför jag hoppar över det. Därför kan jag självklart heller inte hävda att den här skriften skulle representera någon slags sanning. Men jag tror å andra sidan inte heller att det är nödvändigt att "bevisa" något, så länge som mina exempel och jämförelser **känns** relevanta.

Om texten ändå ger upphov till frågor, så är det min förhoppning att oklarheterna, vid en noggrannare genomläsning av hela texten kommer att få sin förklaring.

Vissa delar av innehållet, kan dessutom kräva en andra genomläsning av hela texten, om Du söker en djupare förståelse av dess komplexitet.

Jag får även be läsaren om överseende, för att "tonen" i vissa delar av denna skrift, av en del människor kan uppfattas som en smula "frän". Problemet är bara att jag själv inte har lyckats hitta ett mildare och vänligare språk, vid min beskrivning av omvärlden.

Jag har i olika perioder av mitt liv, kommit att leva under olika ekonomiska betingelser, vilket har gjort det möjligt för mig, att se på världen från flera olika håll. Flera perioder av arbetslöshet har också gett mig möjligheten att rikta mycket uppmärksamhet till de existentiella frågorna.

Jag har i mitt sökande efter svaren och sanningen, försökt vara så förutsättningslös som möjligt. Självklart har jag också försökt fullfölja tankegången, genom att också föreslå alternativ för att bryta den onda cirkeln. Alternativ som jag har full förståelse för, om de vid första anblicken känns avlägsna eller rent av orealistiska, eftersom de ifrågasätter flera **MYCKET** väl etablerade uppfattningar.

Själv har det tagit mig 10 år att komma fram till min **nuvarande** övertygelse.

Jag har i mitt sökande inte backat för att ifrågasätta de mest grundläggande "sanningarna", och jag har heller inte dragit mig för att undersöka både ljuset och mörkret, varför jag vågar påstå att jag i mitt sökande har vågat gå längre än de flesta.

Jag har **lyssnat** i snart 50 år, men känner att det nu är dags för mig att "ta bladet från munnen"! Dock måste jag poängtera, att det här materialet inte ska betraktas som annat än en högst personlig lägesbeskrivning.

Från att själv ha varit en utpräglad tävlingsmänniska och dessutom anhängare av en strikt empiriskt naturvetenskaplig syn på världen, har jag - efter en rad omvälvande och till synes tillfälliga händelser - de senaste tio åren blivit en hängiven sökare efter svar på frågor, som jag tror få har ställt!

I mitt **tidiga** sökande handlade det väldigt mycket om UFO:n, kristaller, Tarot kort och healing, d v s yttre ting och yttre krafter. Men efter otaliga besvikelser, över uteblivna interventioner och uteblivna manifestationer på förändringar, frekvenshöjningar m.m. fylldes jag istället av en stark inre känsla att det jag sökte, helt enkelt måste finnas på ett annat plan, och framför allt, att det jag sökte måste finnas bortom våra traditionella föreställningar, och inget kan bättre sammanfatta problemen, än ett känt citat av Albert Einstein.

"Den värld vi idag har skapat som ett resultat av vårt tänkande hittills, har problem som inte kan lösas genom att tänka på det sätt vi tänkte när vi åstadkom dem!"

Men jag är tyvärr inte särskilt hoppfull, när det gäller våra möjligheter att kunna åstadkomma fred på Jorden, så länge vi alla envisas med att använda samma gamla "verktygslåda". En verktygslåda som inte tillåter att man går till botten med frågan, **VARFÖR** världen ser ut som den gör!

När jag efter några års sökande, kände att det var dags att växla in på ett nytt spår, upptäckte jag ganska snart att mitt sökande **inåt** var mycket mer givande, vilket också ledde till en ytterst dramatisk förändring i min medvetenhet. Plötsligt kunde jag omvandla en massa osammanhängande och diffusa känslor till klara och väl definierade tankar. Allt sedan dess har jag försökt skriva ner alla tankar som känts viktiga och så småningom utmynnade alla dessa tankar i ett flertal dokument och skrifter, som jag nu har försökt sammanföra, till en som jag hoppas begriplig helhet.

De senaste årens sökande kan också liknas vid en berg och dalbana, med tvära kast mellan hopp och förtvivlan. Många gånger har det också varit smärtsamt att behöva ge upp gamla ingrodda föreställningar, attityder och "sanningar".

Den stora frågan är emellertid, vad som skulle kunna förmå oss att förändra våra attityder och vår egen "målbild", istället för att bara hoppas och drömma om en bättre framtid???

Del.1. Den värld vi tillsammans har skapat.

1.1 Från A-Ford till Giga byte!

När vi nu står inför ett nytt millennium, får vi inte glömma bort att inledningen av nittonhundratalet också präglades av stora omvälvande förändringar, dock med den stora skillnaden att det som då tog årtionden, nu sker med blixstens fart! De första stapplande årtionden på nittonhundratalet, gav oss många revolutionerande uppfinningar som bidrog till den snabba industrialiseringen och urbaniseringen, (hundra år senare har marknaden blivit så mäktig, att man genom politikerna kan blockera innovationer som konkurrerar med redan gjorda investeringar).

Den kraftiga expansionen under 30- och 40-talet gav också god näring åt mången girig och maktthungrig opportunist. Övergången, från ett utpräglat bondesamhälle till ett ännu mer utpräglat industri- och konsumtionssamhälle, gjorde oss allt mer beroende av en jämn och obruten tillgång på varor, tjänster och service.

Det Svenska folkhemmet präglades, under 50- och 60-talet av tillväxt, expansion och tillförsikt. På 70- och 80-talet, när samhällsekonomin var som starkast, kulminerade också solidariteten mellan människor och nationer. Men på 80- och 90-talet, ersattes honnørsordet solidaritet, av soliditet, och det som nu händer är att industrisamhällets arbetskraftsintensiva företag, som bäst håller på att ersättas av kapitalintensiva och högt automatiserade IT-företag, där allt handlar om tillväxt och vinstoptimering till varje pris!

1.2 Världen – ett pyramidspel!

Vi fördömer, människor som ägnar sig åt pyramidspel och kedjebrev, för att de är djupt omoraliska, samtidigt som vi blundar för att hela världen är ett enda stort pyramidspel!

Varför accepterar vi då ett system, där varje seger och varje framgång - redan från skolåldern - innebär att det alltid är någon annan som får betala priset, när det sen leder till att fler och fler människor, i snabb takt blir oförmögna att försörja sig? En oförmåga som vi vet, skapar motsättningar och konflikter på alla nivåer, och i många fall leder till social utslagning.

Men våra tafatta försök att laga den här sjuka världen, utan att ens försöka göra något åt **ORSAKERNA** till problemen, kan jämföras med att be tandläkaren trycka ner en ny plomb i en - sedan länge - sjuk tand utan att först göra en rotfyllning!

I vår destruktiva iver att tjäna pengar på vad som helst, fattas egentligen bara att någon också kan komma på ett sätt att beskatta solstrålarna och ta betalt för luften vi andas. Annars är allt redan exploaterat med vetenskaplig precision.

1.3 Barnuppfostran!

Om vi föräldrar anser oss ha goda grunder att "hålla barnen i korta tyglar" när vi uppfostrar dem, genom att hålla dem i "Herrans tukt och förmaning", visar det tydligt på ett stort behov av att styra och kontrollera våra barn, som sannolikt kommer sig av att vi inte vågar lita till barnens egen förmåga att lära sig ta ansvar. Detta kommer givetvis att hämma barnens utveckling och kreativitet.

Vi frågar oss ofta vart barnens spontanitet, glädje, empati och starka rättvisepatos tog vägen?

Det lilla barnets sprudlande glädje och glittrande ögon, bara försvann någonstans på vägen.

Vi borde fundera på om inte den indoktrinering, som vi gärna kallar för "kärleksfull uppfostran" har bidragit till att barn successivt bygger upp skyddsmurar omkring sig och som samtidigt lär dem att gömma sig bakom olika roller. Roller som uteslutande är till för att försöka blidka föräldrars uttalade eller outtalade förväntningar. Vi har därmed lärt barnen att bli auktoritetsbundna. Märk väl att detta inte har något att göra med föräldrar som alltid finns där till hands med kärlek, råd, hjälp och uppmuntran för sina vetgiriga barn, d v s att vara en god förebild i stället för att styra barnen till att bli något som föräldrarna förväntar sig. Detta kommer omedvetet att resultera i att barnen förr eller senare, på ett eller annat sätt kommer att "revoltera" mot sina föräldrar.

För trygga barn, som aldrig behöver tveka över föräldrarnas kärlek och som heller aldrig behöver tveka över föräldrarnas stöd, blir frågan om rätt eller fel, en helt överflödig fråga, därför att dessa barn aldrig kommer att ha svårt för att välja det som är bra för andra, likaväl som för en själv, och dessa barn kommer därför heller aldrig att uppfattas som våldsamma, aggressiva eller orättvisa.

1.4 Ungdomsbrottslighet!

På många håll debatteras, vad vi ska göra åt den ökande ungdomsbrottsligheten. Dessvärre diskuteras fortfarande bara vilka lagliga och straffrättsliga åtgärder som bäst skulle kunna lösa problemet. I debatten finns som vanligt inte tillstymmelse till självkritik eller självvransakan.

Självklart kommer ungdomsbrottsligheten fortsätta att öka, så länge vi väljer att blunda för de underliggande orsakerna.

Bakom nästan varje tragedi döljer sig också en allt för vanlig situation, som kan åskådliggöras med följande exempel:

Tänk Dig en liten pojke, vars föräldrar av någon anledning, p g a sjukdom, eller socialt handikapp genom missbruk och/eller kriminalitet, inte förmått ge barnet den kärlek och ömhet som det lilla barnet behöver, eller föräldrar som p g a sina "karriärer" kompenserar sin dåliga tillgänglighet och brist på ömhetsbetygelser, med en massa prylar.

Tänk dig därför att den lille pojken under sin uppväxttid inte fick lära sig vad kärlek, ömhet och empati innebär, en pojke som knappt fått en kram av sina föräldrar och som inte heller fick den uppmärksamhet eller bekräftelse, som varje barn längtar så starkt efter.

Tänk dig också att den här pojken omedvetet blivit så besviken och frustrerad, att det blivit helt naturligt för pojken, att kommunicera och även lösa konflikter med våld!

Tänk dig sen att denna pojke i tonåren, hunnit lägga sig till med allt extremare metoder i sin desperata jakt efter uppmärksamhet, bekräftelse och respekt. Tänk dig slutligen att det kommer till en punkt där sinnet rinner över och resulterar i ett hemskt brott! Inte ett brott mot en vuxen, för de vuxna rår han kanske inte på, men väl ett annat barn som är svagare, ett barn som han förmodligen också är rejält avundsjuk på.

Men eftersom vi i vanliga fall inte känner till förövarens historia och heller inte kan, eller ens vill ta reda på den, nöjer vi oss - allt som oftast - med att låta förövaren bära **hela** ansvaret för tragedin, när vi känner oss tvungna att utmäta ett "rättvist" straff!

Att offrets familj vill utkräva hämnd för dådet är förståeligt. Att samhället så beredvilligt driver på skuldprojektionen, kan man kanske också förstå, eftersom samhället självklart inte vill ta på sig något ansvar för att man har skapat ett inhumant och rent av människofientligt samhälle! Istället kräver vi alltid att förövaren skulle ha avstått från att begå brottet, som om en reell valmöjlighet alltid föreligger, men frågan vi aldrig ställer, är om den unga förövaren ens hade något bra skäl för att låta bli. För om man dessutom frågar föräldrarna, om de älskar sina barn, får man visserligen ett garanterat **JA**, från föräldrarna och många föräldrar kommer dessutom att ta anstöt, om man ifrågasätter deras kärlek till sina barn.

Men om man samtidigt studerar vad barn, över **HELA** världen, utsätts för av sina egna föräldrar kan man konstatera, att definitionen på kärlek varierar stort, och då kanske det inte längre är särskilt förvånande om en del barn ger sig på varandra, eftersom vi vuxna så frikostigt visar vägen!

Ska **vi** då straffa den här pojken **ännu** en gång, för den uteblivna kärleken i barndomen, eller ska vi börja bygga ett mänskligare samhälle, som **förebygger** sådana tragedier?

1.5 Innovationsutvecklingen hämmas av näringslivet!

Den svenska innovationssektorn, som nästan helt ägs och finansieras av näringslivet (banker och storföretag, via diffusa och oklara ägarstrukturer), har allt att vinna på att "dammsuga" marknaden på idéer, som på ett eller annat sätt kan absorberas av existerande företag, - givet att idéerna inte konkurrerar med redan gjorda investeringar.

Att försöka finna stöd för en alternativ idé₁, som, (oaktat samhällsekonomiska, sociala eller miljömässiga, fördelar), eventuellt skulle kunna inverka menligt på tidigare investeringars möjligheter, att generera avkastning och vinst, kommer att ställas inför näst intill oöverstigliga hinder, på den labyrintaktiga vägen mot ett förverkligande.

Det är därför lätt att se, att implementeringen av nya lösningar och därmed samhällsutvecklingen, på ett avgörande sätt hämmas under rådande omständigheter.

1 Bilagan kretsloppshuset paradigma, (finalist i 1998 års nationella miljötekniktävling) kan rekvireras separat.

1.6 Omöjligt att välja mellan rätt eller fel, gott eller ont!

Ett av symtomen med dagens samhälle är att det är så komplext, och att de stora frågorna, påverkas av så många dolda faktorer att ett ställningstagande blir omöjligt. Bakom varje politiskt, militärt, och/eller bolags beslut, döljer sig så många intressenters personliga önskemål och behov, att en utomstående aldrig kan se helheten, och att det därmed också är omöjligt att bedöma vad som är rätt eller fel!

Låt oss titta på ett par konkreta exempel:

NATO.

Att bara diskutera huruvida det var rätt eller fel, av NATO att bomba Serbien leder ingen vart, om vi inte samtidigt frågar oss och förstår, **vad som egentligen orsakat problemet.**

Ser man **enbart** till Milosevic's etniska rensningsaktioner, var det självklart rätt att ingripa, för att vi alla har ett ansvar att hjälpa våra medmänniskor, oavsett om människor hamnar i nöd en och en, eller i tusentals. Ser vi däremot **enbart** till det faktum att NATO ännu en gång ingripit militärt, utan att först förankra aktionen i FN, kan man givetvis fördöma attackerna. Ett NATO som så många gånger förr, bara agerat så länge ekonomiska vinstintressen stått på spel, som t ex i Irak, Nicaragua, Vietnam, Kambodja, Östtimor etc. Däremellan, finns ytterligare hundratals om inte tusentals faktorer och dolda "agendor" som ytterligare försvårar våra möjligheter att ta ställning till, vad som är

rätt eller fel, och som i förlängningen också hindrar oss från att finna en rättvis och varaktigt hållbar lösning.

En av de sista folken på Jorden som velat stå utanför den globala världshandeln var Östtimoreserna, och då får vi inte heller glömma bort, att det var med benäget bistånd från USA, som Östtimor invaderades av Indonesien på -70 talet! Skälet? Stora mängder naturtillgångar, som i **vår** juridiska mening saknade ägare, eftersom landet till stor del befolkades av naturfolk och människor som i **vår** mening inte **ägde** marken. Historien upprepar sig således på ett sätt, som låter oss förstå, att mycket lite har förändrats, vad gäller stormakternas ambitioner och motiv!!!

Vinstoptimering till varje pris.

- Klottersaneringsföretag "anställer graffitti konstnärer" för att få fart på verksamheten;
- i tobaksbolagens aggressiva marknadsföringsstrategi ingår som en självklarhet, att göra cigaretter mer beroendeframkallande, men också attraktivare och mer lättillgängliga för barn och ungdomar;
- lika snabbt som larmrapporter tvingar läkemedelsföretagen att dra in skadliga läkemedel, dyker samma läkemedel upp i 3:e världen;
- vapentillverkarna satsar miljontals dollar på att låra barn och ungdomar att hantera vapen, för att "de ska kunna försvara sig mot kriminella element".

Vem tror då t ex, att världens vapen- och "försvarsindustrier" **vill** ha fred på Jorden?

I ett samhälle som däremot förmår förebygga egoism och girighet, kommer frågan om rätt och fel att tappa sin betydelse!

1.7 Det monetära samhället – ett bristsamhälle!

Vad innebär ett ekonomiskt tänkande?

Jo, att pengarna och resurserna aldrig räcker till!

- De räcker inte till för att ge barnen i världen trygghet, mat och kläder;
- de räcker inte till för att ge utslagna en bostad;
- de räcker inte till för att ge sjuka en fullgod vård;
- de räcker inte till för att ge gamla ett värdigt slut på ett långt och strävsamt liv;
- de räcker inte till för att skydda djuren på Jorden;
- de räcker inte heller till för att skydda naturen!

Hur ofta har vi inte hört uttrycket, "**tyvärr det saknas resurser**", och hur mycket vi än anstränger oss, kommer de heller aldrig någonsin att räcka till för att göra allt det som vi egentligen vill göra.

I en värld där vår existens och alla våra aktiviteter är beroende av tillgången på pengar och makt, eller andra människors välvilja, och där det alltid gäller att vinna eller försvinna, är det inte så konstigt att det skapar ett stort överskott på egoistiska människor, som enbart tänker på hur man ska "få ihop" pengar för sin egen överlevnad!

Att denna ständiga oro och frustration också leder till att många människor i alla lägen kan rättfärdiga sitt agerande, finns det skrämmande många bevis för, världen över.

För när pengarna inte ens räcker till, för all världens - vinst och tillväxtfixerade - miljonärer och miljardärer, hur ska de då någonsin kunna räcka till för att ge vanliga människor, som ständigt lever nära på eller under existensminimum, trygghet och ett drägligt liv?

Det dåliga ledarskapet, som karakteriseras av girighet och egennytta, är så utbrett i världen att vi inte ens ser att även de starkaste demokratierna blivit "kidnappade" av

osynliga intressen, som är ännu starkare!

Att vi ändå blundar för detta, underlättas sannolikt av att det relativt sett är så mycket sämre i totalitära stater!

Det är bara inse, att hur mycket vi än **vill** ha en fredlig och trygg värld, så kommer det alltid att råda brist på resurser i ett monetärt samhälle och därmed kommer de ekonomiska systemen att alltid att vara otillräckliga!

Problemen har med tiden blivit så djupa och omfattande, att de inte längre låter sig lösas, på vare sig politisk eller ekonomisk väg!

Långsiktiga och kloka beslut kan därför inte ens garanteras i de starkaste av demokratier, därför att demokratin aldrig blir bättre än summan av folkets samlade ideal!

Del 2. Varför världen ser ut som den gör.

2.1 Vem är fri och vem är ofri?

Det är mycket enkelt att se och förstå, att den som sitter i fängelse är ofri i förhållande till den som kan leva i paradiset. Men på den här planeten är det oerhört svårt, för att inte säga omöjligt att hitta människor som är helt **FRIA!**

Låt mig förklara vad jag menar:

Var går gränsen för frihet? Går den vid den synliga fängelsemuren? Går den vid en dag- permission eller 24-, 48-, eller 72 timmars permission, vid en bevakad eller obevakad permission?

Var går gränsen? Kan det rent av finnas osynliga murar, som håller oss fångna utan att vi ens är medvetna om dem?

Vad är det som bestämmer om vi kan anses fria eller ofria?

Är vi verkligen fria, om vi för vår överlevnads skull tvingas arbeta med sådant som inte ens intresserar oss?

Är vi fria om vi tvingas acceptera "flexibla" anställningsförhållanden?

Är vi fria om vi inte kan ta ledigt emellanåt, utan att detta får omedelbara konsekvenser för vår försörjning?

Kan den som är arbetslös, rent av känna sig friare, än den som varje dag blir uppskrämd av en väckarklocka?

Är dagis åt alla, den ultimata friheten, eller är den också bara resultatet av att vi alla, - män som kvinnor - tvingas förvärvsarbeta för att överleva och att vi därför tvingats slåss för "rätten" att placera våra barn på dagis, så att vi jämlikt kan "gjeta" ihop till våra konsumtionsvanor!

Är det kanske pengarna som gör oss fria? Om så är fallet, hur mycket pengar krävs det då för att vi ska bli fria???

Den naturliga följdfrågan blir då också; kommer det någonsin bli möjligt att uppfylla den drömmen för **alla** människor på vår Jord?

Så, vad är frihet, vem är fri och vilka är det som skördar "frukterna" av denna världsordning och vilka är förlorarna???

2.2 Kärlek eller villkorlös kärlek?

För somliga kan det kanske tyckas som onödigt hårklyveri, att försöka plocka isär något så självklart som kärleksbegreppet.

Kärlek som kärlek, eller hur!?

Men skillnaden är lika stor, som skillnaden mellan natt och dag och eftersom **den** skillnaden, har haft en avgörande betydelse för såväl hur världen ser ut nu, som för våra framtida möjligheter att kunna skapa en förändring i världen, behöver dessa begrepp undersökas.

Om man dessutom tar i beaktande att mänskligheten inte har kommit en millimeter närmare en varaktig fred på Jorden, trots att vi predikat kärlek i tusentals år, framstår behovet än tydligare.

Att kärleken inte räckt till för att skapa fred på Jorden, kan till viss del säkert tillskrivas följande omständigheter:

- Ordet kärlek är så urvattnat att det inte längre finns någon kraft kvar i ordet.
- Kärleksbegreppet är inte komplett.

Vi börjar med att titta på **varför** kärleksbegreppet är så urvattnat.

Ingen kan ha undgått att se hur ordet kärlek, regelmässigt missbrukas i alla möjliga och omöjliga sammanhang och hur ska vi då kunna tro på kärleken, när somliga sprider kärlekslöften om kring sig som en dyngspridare om våren, eller när vi kan misshandla barn av "kärlek", eller när vi älskar makt och pengar mer än vänskap och nära relationer, eller när olika religiösa grupper kan tolka kärleksbudskapet så olika, att de ständigt råkar i luven på varandra!

Vad menar jag då, med att kärleksbegreppet inte är komplett?

Jag menar att det finns en **oändligt** mycket starkare kärlek, än den som vi till vardags hanterar så vårdslöst, och det är den **villkorlösa** kärleken! Den villkorlösa kärleken har till skillnad från den "vanliga" kärleken en sådan inneboende kraft, att den bokstavigt och bildligt talat, kan försätta berg!

Den som har barn som man älskar så innerligt, att man utan att tveka ett ögonblick skulle ge sitt liv för, kan redan ana vad villkorlös kärlek är för något. Den som utan att tveka, riskerar sitt eget liv för att rädda livet på en medmänniska, eller ett djur i nöd, utan att någonsin komma på tanken att kräva något i gengäld, förstår också vad jag menar med villkorlös kärlek.

Problemet är bara att vi ännu inte har lärt oss att hålla kvar den där överväldigande känslan, annat än sporadiskt under några korta ögonblick i våra liv.

Men när vi väl har lärt oss läxan, kommer belöningen att vara gränslös därför att vi då kommer att öppna förbindelsen till vårt undermedvetande, som gör att vi kan använda HELA vår hjärnkapacitet, vilket i sin tur innebär, att ingenting längre kommer att vara omöjligt för oss att göra eller skapa!!!

2.3 Hur gör man om man vill kontrollera mänskligheten?

En omöjlig uppgift kan tyckas. Men efter många års sökande, har jag blivit övertygad om att det inte bara är hypotetiskt möjligt, att styra och kontrollera de långsiktiga skeendena i världen, utan att det **faktiskt** också sker i verkligheten!

Jag kommer därför med en hypotetisk tanke, försöka visa varför jag tror, att det trots allt är så.

Antag att någon eller några med **väldigt** mycket makt, för väldigt länge sedan hade frågat mig, om jag ville föreslå ett handlingsprogram, som kunde användas för att styra och kontrollera hela mänskligheten. Antag då också att jag var intresserad av att delta i det elaka spelet.

Efter moget övervägande, skulle jag ha föreslagit följande:

Verka utan att synas!

1. "Sponsra" ledande politiker, militärer, företagsledare och opinionsbildare.
2. Gallra ut 10% av befolkningen efter givna kriterier, ge dem en "god" utbildning åtföljt av generösa privilegier, låt dem också tro att det är fullt möjligt att ta sig ända upp till

toppen av pyramiden. På så vis kan ni vara säkra på deras stöd för modellen och **ganska** säkra på deras lojalitet.

3. Ge de resterande 90% av befolkningen något att ständigt slåss och bråka om sinsemellan, t ex makt, pengar och religioner. Se också till att de på sin fritid, antingen blir passiva genom allehanda droger, eller ännu bättre, att de engagerar sig i något, som håller dem på behörigt avstånd från allt väsentligt, förslagsvis genom spel av olika slag, eller sport och idrott.

För att höja spänningen och intresset för de här verksamheterna, måste man därför pumpa in tillräckligt mycket pengar, så att människor kan skapa sig idoler, som får **ersätta** deras egen dröm om framgång, och som samtidigt håller föreställningen vid liv, att vem som helst kan lyckas.

En av de allra största fördelarna med det här handlingsprogrammet, är att modellen mycket snart blir självgående och att det därefter, endast sporadiskt krävs ingripanden enligt principen:

Skapa ett problem - erbjud en lösning, skapa ett problem - erbjud en lösning, skapa ett problem...

Följer man den här långsiktiga modellen, kommer mänskligheten sakta men säkert, att kunna "fösas" i vilken riktning som helst, så länge människorna kan hållas omedvetna om, alternativt ointresserade av den dolda agendan!!!

2.4 Ständiga konflikter!

Tänk dig en konflikt vilken som helst, eller ännu bättre, tänk på din egen senaste konflikt. Visst var det så att det var **Du** som hade rätt och den andre som hade fel! Och det tragiska med **alla** konflikter är, att den andra parten garanterat också tycker att han eller hon hade rätt, för annars skulle ni ju inte haft en konflikt, eller hur?!

Hur löste sig konflikten då? Min gissning är, att antingen fick någon av er ge sig, för "husfridens" skull, eller så sa ni upp bekantskapen med varandra! Har jag rätt?

Den klassiska metoden att lösa konflikter, har i alla tider varit, att försöka banka in lite vett i huvudet på motståndarna, med något hårt!

Ett mycket effektivt sätt om man vill **förhindra** fred. Men ständigt ser vi, runt om i hela världen hur man försöker skapa fred, genom att tvinga sina fiender och motståndare till underkastelse, med mer eller mindre våldsamma metoder!

När vi råkar ut för olyckor och personliga tragedier, är det inte ovanligt att vi omedelbart skyller situationen på andra! Inte sällan skyller vi då på den personifierade ondskan som vi kallar djävulen, eller ser situationen som ett guds straff, eller rent av tar det som ett bevis för att Gud inte finns över huvud taget. Men oavsett vem vi skyller på, så handlar det alltid om att vi projicerar problemen på andra!

Hur ofta händer det att vi över huvud taget skickar en tacksamhetens tanke till Gud, för våra positiva upplevelser som motvikt?

Tänk om vi **istället** skulle försöka plocka bort själva **orsaken** till alla destruktiva konflikter, över hela världen? Visst skulle det vara bättre, än att ständigt springa efter med "brandsläckaren" och sen projicera problemet på någon annan, genom att peka finger och kräva bot och bättring och när ska vi förstå att vi alla delar på ansvaret för att världen ser ut som den gör och att vi tillsammans **skapat** de system som får världen att se ut **exakt** så som vi vill ha den, och konsekvensen av den skapelsen får vi därför leva med så länge vi fortsätter att manifesteras våra trossystem, drömmar och ideal!!!

Vad är det då som de flesta konflikter har gemensamt? Jag menar att:

- Pengar, är den i särklass vanligaste källan till konflikter människor emellan.
- Maktkamp, är den i särklass vanligaste källan till konflikt, inom och mellan, företag och nationer.

Där finns även i viss mån, **avundsjuka**, som ofta bottnar i att någon annan har mer pengar, prylar eller makt, och **svartsjuka** som delvis bottnar i personlig osäkerhet eller ett kontrollbehov.

Fast i grund och botten är det vår perceptionsförmåga som avgör, hur vi uppfattar vår omvärld, hur vi formar våra attityder och som styr vårt agerande.

För om man t ex låter ett antal människor betrakta en bild eller en händelse, kommer deras tolkningar alltid att skilja sig högst avsevärt.

Men så här långt är det ingen fara. Tvärtom, så är det ofta betydelsefullt och till och med uppfriskande, att ha en avvikande syn.

Det som gör motsättningar och konflikter explosiva, destruktiva och farliga, inträder först när vår existens blir beroende av tillgången på pengar och makt!

Otaliga gånger har jag emellertid slagits av att de allra flesta människor som gjort sig skyldiga till brott, i andra sammanhang än när brottet sker, förefaller väldigt lika alla andra människor. Den stora förvandlingen sker i regel, när människor inte längre ser någon annan möjlighet, att skaffa sig pengar till livets nödtorft.

I alla civilisationer finns det gott om osäkra människor, som har ett behov av att sparka på den som redan ligger, och som inte heller drar sig från att utnyttja ett övertag. På många håll, har t ex de "vita", sakta men säkert och ytterst motvilligt tvingats acceptera, de "svartas" rättigheter i världen. Lika motvilligt har "makten och pengarna", tvingats acceptera, eftergifter i förhållande till småfolket, men detta har dessvärre inte medfört någon märkbar kursändring för mänskligheten i stort! Fortfarande är det för en majoritet av världens befolkning, en kamp på liv och död, att bara existera! Att världen fortfarande är så full av destruktiva konflikter, och det faktum att varje framgång - för de allra flesta - innebär en ständig kamp, gör det därför inte särskilt svårt att förstå, att begrepp som empati, samförstånd och försoning, inte har en chans mot våra drömmar om snabba "klipp". Och vad är det vi blundat för, om vi kan påstå att samhällsutvecklingen i världen skulle vara på väg åt rätt håll, när 1/3 av våra ungdomar tycker att livet och skolarbetet är så meningslöst, att man allvarligt funderar på att ta livet av sig, eller när **hälften** av världens befolkning tvingas leva på <2 US\$ per dag? Om 25 år kommer vi dessutom att vara c:a 9 miljarder människor på vår planet!!!

Orsaken till den dystra bilden är att vi **alla** gemensamt, med pengarnas och maktens hjälp, har **bidragit** till att skapa ett ohållbart och destruktivt samhälle, därför att vi alla fortfarande ställer upp på, samma gamla ideal och på att använda samma gamla "verktygslåda".

Själv tvekar jag heller inte ett ögonblick över följande påståenden:

- Människor som växt upp i kärleksfulla och förhållandevis trygga hem, tenderar att försöka finna fredliga lösningar på problem.
- Människor som växt upp i en, otrygg, känslolös, kärlekslös, kramlös, eller rent av våldsam miljö, upplever omvärlden mer hotfull och tenderar att lösa sina problem på ett våldsammare sätt.
- Problemen i skolan går aldrig att lösa med pengar, därför att det aldrig går att pressa mjuka och "runda" barn, igenom en hård och "fyrkantig" skola.

Hur kan det komma sig, att vi skickar våra små oskyldiga barn till en skola, som vi vet resulterar i att flertalet barn, 8-15 år senare kommer ut i andra ändan, drillade till fullfjädrade "redskap", om inte för att de också förväntas foga sig på samma sätt som vi själva och våra förfäder fogat oss? För ett samhälle som inte drar sig för att driva exploateringen och skövlingen, tills dess att ingenting längre finns kvar att exploatera eller skövla. Och den snabbt växande skaran barn som inte kan eller vill anpassa sig, behandlar vi som avskräde, som får klara sig bäst de kan.

Det är bara inse att - i en skola som egentligen ska lära oss för **livet** - har vi mer eller mindre tvingats acceptera, att vi ständigt måste slåss för pengar, välstånd och prylar. I

samma skola har vi också lärt oss förstå, att makten är ett utmärkt redskap för den som vill skaffa sig personliga fördelar.

Hur ska vi då kunna förvänta oss att barnen på egen hand ska lära sig att lösa konflikter på ett fredligt sätt, när skolans främsta uppgift är att anpassa dem till näringslivets behov, och att göra dem till egoistiska karriärister och bittra konkurrenter? För var någonstans, finns det en skola som t ex lär ut konflikthantering eller föräldraskap, som motvikt?

Det är därför inte heller svårt att förstå att skolan aldrig kan förändras, om vi inte samtidigt är beredda att ifrågasätta skolans övergripande mål och syfte.

Självklart har jag insett att det aldrig löser några problem att enbart projicera problemen på skolan eller miljön. Men det var först när jag gick till botten med, och började förstå de underliggande orsakerna till systemfelet, som jag började förstå det kanske viktigaste av allt, nämligen nödvändigheten av att förändra mig själv och mina egna attityder, innan jag börjar peka finger!

2.5 Medias roll!

På ytan ser det ut som om livet har sin gilla gång. Men den som är observant och lyhörd, kan se att det blåser en förändringens vind över världen! Men jag återkommer till det senare i texten. För trots allt är de mest iögonfallande bilderna och intrycken som möter oss i medierna, fortfarande de som beskriver den gamla drömmen om framgång, snabba pengar genom allehanda värdepapper och div. spel.

En dröm som ser ut att vara tillgänglig för alla, bara vi håller oss innanför ramarna, d v s accepterar de ekonomiska och politiska "spelreglerna".

Men det är en bedräglig bild, för den är samtidigt en illusion, där vi formats att tro, att vem som helst kan bli rik och framgångsrik.

Att försöka föra fram en motbild som strider mot den gängse uppfattningen i ett sådant klimat, kommer ofelbart att betraktas som en opinionsbildning, som man inte vill medverka till. För vad är väl alternativet till den "tjusiga" drömmen om snabba och lätt förtjänta pengar (vilket säljer många lösnummer). Jo, att tvingas beskriva hur svårt det är att finna trygghet, försörjning och tillfredsställelse i vardagen (som inte säljer några lösnummer).

Varje år runt Jul och nyår, och särskilt i samband med stödgalor och hjälpinsamlingar som då ofta anordnas, talar man stort och länge om solidaritet och förhoppningar om en fredlig värld utan svält och umbäranden! Men hur allvarligt menade är dessa storslagna drömmar och visioner? Menar man verkligen det man säger, eller nöjer man sig med att tillfälligt döva sitt dåliga samvete med en och annan "brödsmula", som man storsint kastar åt dem som är i desperat behov av hjälp, utan att ens fundera över vad som i grunden **orsakar** problemen?!

Var finns ambitionen att långsiktigt försöka lösa problemen, för **alla** hjälpbehövande människor och inte enbart för just de människor, som medierna för tillfället råkat kasta sina strålkastarljus på?

Har man över huvud taget någonsin funderat över vad slags förändringar som är nödvändiga om man verkligen **vill** göra något för **alla** de människor som **ständigt** är i nöd och om man verkligen **vill** ha fred på Jorden?

Så fort det händer något dramatiskt i världen, vare sig det är en konflikt eller en olycka, återges den alltid på samma sätt:

Först letar man efter en syndabock.

Finns det flera inblandade parter, försöker man alltid skylla på varandra.

Därefter kräver man skärpt lagstiftning och ökad kontroll.

Vad medierna beträffar kan jag rent erfarenhetsmässigt konstatera att de sällan eller aldrig vågar ställa sig på tvären för att skapa opinion, och vill man vara lite elak skulle man kunna jämföra dem med ett pojkfotbollslag, där alla springer efter bollen.

Medierna spar **aldrig** på krutet när det gäller att snabbt vara på plats med kameror och mikrofoner, för att om möjligt få ett "scoop". Snabbt plockar man därefter fram några väl valda förståsigpåare och experter, ur "byrålådan", som omedelbart får ge sin subjektiva bedömning och samtidigt hjälpa till med att forma agendan. En eventuellt tillämplig haverikommission kommer därefter att säga att vi måste avvakta den formella utredningen. Men långt innan utredningen är klar (om den överhuvudtaget kommer fram till en korrekt slutsats) har pojkfotbollslaget för länge sedan jagat vidare och för länge sedan glömt bort den ursprungliga frågan, **varför!**

När haverikommissionen sen lägger fram sin slutrapport, är det heller inte ovanligt att journalisterna nöjer sig med att leta efter syndabockar, och de riktigt obekväma frågorna har därmed blivit lika djupt begravda, som gammalt kärnbränsleavfall.

Att låginkomsttagare och arbetslösa, i sin desperata längtan efter lycka och framgång, hoppas och tror att just dom skall vara en av de mycket få "lyckliga" vinnarna, är inte så konstigt, och trots att vi vet att vinstchanserna oftast är en på miljonen, d v s lika troligt som att vi träffas av blixten någon gång i vårt liv, så fortsätter vi ändå att sätta all vår tillit till något som aldrig infrias.

Att miljonärer och miljardärer har t o m ännu starkare drömmar om lycka och framgång, är uppenbart, när man ser med vilken besinningslös frenesi de roffar åt sig makt och pengar.

Allt det här vet vi, men gör ändå ingenting åt det, så länge vi själva hoppas på en bit av "kakan". Men att även låginkomsttagare och arbetslösa, allt oftare ägnar sig åt aktie- och värdepappersspelet, som långsiktigt bara befäster deras nederlag, är på sätt och vis förståeligt, men måste betecknas som naivt.

I ett mer diffust, vidare perspektiv tycker jag ändå att man kan se likheten, mellan vårt desperata spelande, och hela vårt monetära system. Ett system som är så konstruerat, att den "rika skörden" i alla lägen endast tillfaller ett litet fåtal människor, medan det stora flertalet får slåss om brödsmulorna!

Det här mönstret är tyvärr så utbrett och tydligt, att jag inte längre kan acceptera att det skulle handla om tillfälligheter, att en stor del av världens befolkningar, varje dag måste kämpa med kniven på strupen, för sin existens!

Ser man dessutom till medias ständigt återkommande agerande, kan jag inte annat än tycka att medierna - rent generellt - tillhör en av de främsta försvararna av "status quo"!

Därför förvånar det mig inte heller det minsta, att det ännu inte gjorts någon konsekvensanalys eller några dokumentärprogram över marknadskrafternas återverkningar, utifrån ett principiellt/filosofiskt perspektiv. Det finns heller inga debattprogram som på allvar efterlyser **alternativa** lösningar.

En sak är i alla fall säkert, så länge vi inte ifrågasätter trossystemen, får vi allt finna oss i att ha den värld vi förtjänar!

Del 3. Meningen med livet, sett ur olika perspektiv.

3.1 Meningen med livet!

Gud skapade människan till sin avbild, i avsikt att kunna **UPPLEVA** sig själv!

Att enbart **veta allt** och att bara **VARA**, ger i sig inte den rörelse eller spegling som behövs för att kunna **uppleva** och **känna känslan** av sig själv.

Uttrycket Guds avbild på Jorden, ger således följande enkla och självklara ekvation:

$GUD = \sum$ av **ALLA** människor + allt levande!

Omvänt får vi att: \sum av **ALLA** människor + allt levande = GUD!

Men för att **vi** ska förstå **vem** vi egentligen är, måste vi först också veta vem vi **inte** är! För att förstå höger, måste vi känna till vänster, för att förstå stor, måste vi känna till liten, för att känna glädje, måste vi först känna sorg, för att för att uppleva kärlek måste vi först uppleva rädsla, osv.

Det är först i rörelsen som vi kan spegla oss så att vi kan förstå vem vi är, förutsatt givetvis att vi **vill** veta vem vi egentligen är! Då först kan vi också bestämma oss för, vem vi helst av allt skulle vilja vara.

Vi längtar alla efter fred på Jorden, harmoni och balans. Men hur ska vi kunna skapa detta, när vi uppenbart ännu inte är färdiga, med **upplevelsen** av dess motsats!

I mina ansträngningar att försöka hitta svaren på alla mina frågor, var jag tvungen att gå allt längre bakåt i tiden.

För att få ett grepp om frågan, **varför** världen är så full av **destruktiva konflikter**, var jag också tvungen att söka mig tillbaka till vårt ursprung, d v s **innan** delningen av Ordet.

Du har säkert också hört talas om uttrycket, **Guds avbild på Jorden**. Bakom det här uttrycket har jag funnit, att det från början var meningen att **Jorden skulle ha blivit ett paradys för alla!** Jag fann också att det var meningen att **människan skulle ha blivit hel och balanserad**, med ett **gott ljus** och ett **gott mörker** och därmed besitta den **Gudomliga skaparkraften**, för Gud ville nämligen **UPPLEVA** sig själv genom oss! Gud gav oss samtidigt den fria viljan så att vi själva kunde skapa våra upplevelser. Detta innebär att vi själva tvingas förflytta "schackpjäserna" efter vissa förutbestämda grundregler.

Men under Gud, som även kan beskrivas som **alltets själ och ande**, fanns ett antal "skapargudar" och bland dem var det inte riktigt alla, som gillade att även människan skulle föräras den gudomliga skaparkraften. Därför lyckades några av dem med konststycket att dela Ordet, d v s människan, eller förändra spelreglerna om man så vill, vilket förvanskade den ursprungliga intentionen.

Efter delningen av Ordet, har allt blivit splittrat i ett **gott och ont**; ljus/mörker, manligt/kvinnligt, hög/låg, fattig/rik, dominant/undergiven, rädd/modig, bäst/sämst, etc. och resultatet av den delningen kan vi se precis **överallt**, i form av, makt, kontroll, pengar, hierarkier, konkurrens, egoism, m.m., under förutsättning att vi **vill** se vad splittringen ställt till med.

Därför har meningen med livet också förändrats.

3.2 Meningen med livet - i vår tid!

På grund av den oförutsedda delningen av Ordet, har meningen med livet istället blivit, att finna vägen till en **återförening** av **Ordet, människan** och **kosmos!**

På senare tid har det i esoteriska sammanhang, allt oftare talats om en förestående frekvenshöjning för såväl människan, som för Jorden och att vi samtidigt ska bli uppstigna mästare, eller nåt i den stilen. **Glöm det!** För så länge vi envisas med att behålla alla våra **gamla attityder**, kommer **ingenting** att höjas!

Det talas också ständigt om, **att ljuset ska segra över mörkret och ondskan**. Lägga märke till att man här drar mörkret och ondskan över samma kam. Självklart menar man då också, att det alltid är **vi** som representerar ljuset och godheten, och **dom andra**, som får representera mörkret och ondskan, En ondskan som måste besegras.

Är det verkligen någon som tror att vi kommer att lyckas, med att skapa fred genom att strida och bekämpa?

Ser Du även sambandet till det jag skrev tidigare om separation och splittring och om konfliktlösning, där vi alltid springer efter med brandsläckaren, samtidigt som vi alltid projicerar problemen på någon annan, genom att peka finger och kräva bot och bättring?

3.3 Meningen med vårt eget liv!

För att man ska kunna finna meningen med sitt eget liv, måste man först av allt bestämma sig för att söka efter den. Därmed inte sagt att man kommer att finna den, då det som göms i ens eget hjärta förefaller vara allra svårast att hitta.

Jag har i hela mitt liv, och långt innan jag blev en medveten sökare, känt ett starkt behov av att iakttä och analysera omvärlden. Men var och en måste själv välja den väg och det skapande, som man tror är det bästa valet för en själv!

Jag kan därför bara, utifrån mina egna erfarenheter och insikter - förutsättningslöst och villkorlöst – försöka dela med mig av dessa, ingenting annat!

Därför skulle det heller aldrig falla mig in att kritisera någon annan människas val, oavsett om det handlar om Gudomliga eller världsliga ting!

Jag kan bara försöka belysa sambanden, försöka förmedla en annan målbild och i bästa fall så ett frö till ett nytt tänkande.

*"Jag är Roland Mollbrandt, i mina tankar är jag skapare av en värld bortom makten och pengarna, en värld baserad på den **villkorlösa** kärlekens gränslösa kraft!"*

Eftersom **allt** skapande sker i tre steg; **tanke**, **ord** och **handling**, återstår ännu så länge det sista steget.

Del 4. Vad hindrar en förändring?

4.1 Rädslan för det okända!

Var gång människor tillfrågas vad de önskar sig mest av allt här på Jorden, svarar en överväldigande majoritet, att de önskar sig fred på Jorden!

Menar då dessa människor vad de säger? Svaret blir ett:
- ALLDELES SÄKERT!

Frågan är då; kommer vi någonsin att kunna åstadkomma fred på Jorden så länge "verktygslådan" enbart innehåller verktyg som bygger på, konkurrens, utslagning, makt, pengar och hierarkiska system?
- KNAPPAST!

Alltså behövs förändringar! Stora och genomgripande förändringar!

Att satsa på fler poliser, kontroll och övervakning, samt symtombehandlingar på längden och tvären, är knappast lösningen.

Det stora problemet i sammanhanget, är att människor är rädda för förändringar! Det finns inte heller några patentlösningar att hämta i någon faktasamling. Förändringen måste människor själva skapa, utifrån sina egna önskemål och behov, samtidigt som det är vårt gemensamma ansvar att förverkliga dessa!

Men det saknas ännu så länge en levande diskussion om hur vi vill att världen egentligen borde se ut, men så länge vi inte ifrågasätter vår "verktygslåda" eller ens är beredda att ifrågasätta våra egna attityder, lär vi heller inte kunna skapa ett paradiset på Jorden, som är tillgängligt för **alla!**

I ärlighetens namn måste jag ändå notera, att man på olika sätt och i olika sammanhang kan börja skönja en gryende insikt, att den gamla "verktygslådan", verkar ha spelat ut sin roll!

Vad krävs det då av oss, för att på bästa sätt ta till vara den snabbt växande medvetenheten bland människorna? För även om vi nu inser att behovet av förändring är stort, kommer många att omedelbart ställa frågan, "vad ska vi ha istället"?

Men fråga inte andra vad **Du** vill ha, och göm dig inte bakom auktoriteternas "beskydd". Fråga dig själv istället, vad det är som **Du** behöver och vad det är som **Du** vill ha. Fråga dig själv också, vad det är för något i vår värld som är så bra, att vi absolut inte kan undvara det. Ta dig tid att fundera på detta, så kommer bilden sannolikt att klarna. För det är väl knappast, makt, rikedomar, hierarkier, räntor, "fallskärmar", krig, folkmord, världssvält, eller möjligen "såporna" på TV, som vi till varje pris vill försvara?

4.2 Dimensioner-Illusioner!

***Varje nation, kultur, så väl som individ,
lever i sin egen dimension eller illusion!***

Beroende på bakgrund, uppfostran, traditioner, erfarenheter, förmögenhet och ego, har den format vår karaktär, våra fördomar och placerar oss i en given dimension eller illusion. Dessvärre har vi svårt att se och förstå behoven och drömmarna, hos dem som lever i en annan dimension. Det är därför som världen ser helt annorlunda ut från en "fartblind" politisk ledares horisont jämfört med den från en som är arbetslös eller utslagen. Det är också därför som politikens och marknadskrafternas agendor endast förmår tillgodose behoven för dem som lever i den egna dimensionen!

Människor med en överdriven tilltro till auktoriteter vill gärna tro, att politiker och makthavare agerar i en anda av pur välvilja och att den främsta ambitionen är att förbättra allas livsvillkor. Ofta bottnar denna övertro i att man själv inte längre orkar "ta in" eländet i världen, och att det därför är bekvämare att lägga över ansvaret på våra politiker.

Dessvärre förhåller det sig så att alla människor (även politiker och makthavare) gör det som är **bra för dom själva**, och det som är bra för dom själva måste givetvis också vara bra för andra, eller!?

Men först när vi har förstått, att all den kraft och energi vi någonsin behöver, finns inom oss själva, och att det vi behöver, är således inte hierarkiska ledare utan goda förebilder, som kan visa oss att empati och villkorslös kärlek är detsamma som att bli både rörd och berörd av en annan varelses öde, så att vi reagerar och engagerar oss, utan att kräva något i gengäld!

4.3 Fred på Jorden – en illusion!?

Otaliga civilisationer har genom historien kommit och gått, som ett resultat av ett dåligt ledarskap och för att dess ledare inte förmått skapa ett tryggt samhälle, i harmoni och balans! T.ex. Egyptiska, Minoiska, Romerska, Sovjetiska och Syd Afrikas Apartheid, för att bara nämna några. Vi tvingas också konstatera att efterträdarna snabbt blivit lika "fartblinda" som sina föregångare, just för att det varit, och alltså är inbyggt i det monetära samhället, att makten ger näring åt girigheten och egot!

I detta avseende skiljer sig **inte** "New Age" folket och religiösa grupper från samhället i övrigt, så länge man hyllar och beundrar pengarnas "magiska" dragningskraft!

Det har också i alla tider varit självklart för makten, att försöka glorifiera våld och krigföring. Samtidigt har det varit lika nödvändigt för makten, att få pacifisten att framstå som feg och ynklig, för att man ska kunna förmå gemene man att "frivilligt" offra sitt liv, till förmån för makten!

Den värld vi tillsammans har skapat, präglas därför i stort av konflikter och motsättningar. Vi kan också konstatera att vi inte lyckats komma en millimeter närmare en fredlig värld, trots att vi nu har "försökt" i tusentals år. **ALLT** det som sker i världen, tillsammans med alla våra egna **upplevelser**, är således resultatet av vårt **kollektiva** tänkande!

Världen har formats till vad den är - inte därför att Gud har svikit oss - utan därför att vi alla har valt att skapa den just så! Vi har åstadkommit detta genom att använda en "verktygslåda" som enbart är fylld med verktyg som bygger på, makt, pengar, hierarkier, konkurrens och utslagning!

Den bärande tanken i det här resonemanget, kan också åskådliggöras med följande liknelse:

Tänk dig, att varje levande varelse som sedan tidernas begynnelse har blivit född till den här världen, motsvarar ett kugghjul i en stor klocka och att **varje tanke** och **varje handling** representerar en kuggvridning som får återverkningar i hela klockan.

Ibland är det mina "kuggvridningar" som påverkar, men för det mesta är det andras "kuggvridningar" som styr både världen och mig. Tillsammans har vi således skapat varenda liten pinal, såväl som varje företeelse i världen!

Därför är vi alla också delaktiga i och även medansvariga till **ALLT** som sker i världen!

Om det sen är så, att vi vill förändra vår egen eller den gemensamma upplevelsen av världen, måste man självklart börja med att förändra sina egna attityder och drömmar, eller om man så vill, sina egna "kuggvridningar"!

Vår uppenbara oförmåga att åstadkomma en förändring kan också åskådliggöras med en liknelse:

Om Du händelsevis skulle bevittna ett mord som begås framför en spegel; tror du säkert inte att det hjälper att spärra in spegeln som Du råkade se mordet i.

Men i vår värld, är det just den sortens projicering och symtombehandling, som vi konsekvent ägnar oss åt!

4.4 Rädsla och kärlek.

Vi har med vår samlade tankemassa således skapat världen till vad den är, därför att vi har **VALT** att ha det så!

Om det vore så att vi ogillar världen så som den ser ut, är det självklart vårt eget tänkande, våra egna attityder och slutligen vårt eget handlande som först måste förändras, innan samhället och så småningom världen kan förändras!!!

Varje föremål och varje företeelse i världen, såväl som i hela Universum, har någon gång startat med en medveten tanke, och lika lite som en enskild termit klarar, att skapa en avancerad luftkonditioneringsanläggning eller ett gemensamt matförråd åt alla i stacken, lika lite klarar en enskild människa att skapa en hel värld.

Men tillsammans har termiterna klarat att skapa sitt Universum, i fullständig harmoni och balans,

på samma sätt som vi människor, tillsammans har skapat en värld som fullständigt motsvarar **vårt** gemensamma tänkande och vår gemensamma **VILJA!**

VAD, vi sen skapar beror helt och hållet på vilken energi som formar varje tanke och det är här som Universums två grundenergi, **kärlek** och **rädsla** kommer in i bilden!

Människans drivkraft.

I vår värld finns det två energier som driver oss och styr vårt agerande. Dessa är, **KÄRLEK** respektive **RÄDSLÅ!** Genom att titta på vår värld, är det inte svårt att se vilken energi som ännu är den förhärskande!

Man skulle kunna likna förhållandet mellan kärleken och rädslan, vid en pendel i en Moraklocka.

Så länge pendeln står still, rör sig inte mycket! Det är först när pendeln rör sig som man kan få ett perspektiv på en händelse, eller göra en spegling av sig själv. Pendelrörelsen ger oss en känsla för olika tillstånd och en känsla för vem vi är.

Om man drar i pendeln med hjälp av rädslan, ökar behovet av skydd i olika former (där de vanligaste formerna av skydd är pengar, makt och religioner). Ju längre ut vi drar pendeln, desto mer destruktivt och egoistiskt blir vårt skapande. Längst ut övergår

rädslan ofta i hat och ett behov av att personifiera hatet i en djävul som vi kan skylla alla våra misslyckanden på!

Drar man ut pendeln åt andra hållet, med hjälp av kärleksenergin blir vi fredligare och mer harmoniska. Om man fortsätter att dra pendeln ytterligare, upptäcker vi den **VILLKORSLÖSA KÄRLEKEN**, och när vi har kommit dithän, kommer vi upptäcka, att vi är självständiga individer som inte längre har någon som helst användning av vare sig pengar eller hierarkiska maktmänniskor, för att skapa vad vi vill och då behöver inte heller vårt EGO längre sin dagliga dos av bekräftelse, och då först kan vi bli fria i ordets sanna bemärkelse!

Då skulle man visserligen kunna säga att vår utveckling tar slut, och att allt övergår i ett statiskt **VARANDE**, utan minsta rörelse, känsla, friktion eller upplevelse.

Men det behöver inte alls vara så!

Människan, en sexuell varelse!

Vi skulle kunna fortsätta rörelsen, känslan, utvecklingen och framför allt lyfta våra kärleksfulla **upplevelser** till oanade höjder, med hjälp av vår sexuella energi, som då på ett naturligt sätt skulle kunna omfatta **både** rädslan och kärleken på ett ofarligt men kreativt sätt, om vi bara kunde släppa taget om en mängd fullständigt onödiga och hämmande Tabu'n!

De flesta människor har sexuella fantasier, som man sällan eller aldrig vågar prata med sin partner om, just därför att de flesta är så Tabu belagda. Därför blir också kommunikationen mellan makar och par förlamad, vilket allt för ofta leder till, vänsterprassel, separationer och förödande skilsmässor, för att inte tala om alla övergrepp på kvinnor och barn!

Allt detta skulle emellertid kunna förändras, om vi lade ner mer möda på att finna en livspartner som bättre passar oss på ett djupare plan, istället för att ständigt söka efter den yttligt "snyggaste och rikaste helgpartnern"!

Att det är de båda grundenergierna, **kärlek** eller **rädsla**, som styr våra liv, blir aldrig tydligare, än när vi väljer partner!

Om vi istället valde en partner som gör det möjligt för oss att vara oss själva på **alla** plan i en relation, ökar chanserna dramatiskt att vi kan bli lyckliga, och när **vi själva** är lyckliga, ökar chanserna att även vår partner kan vara lycklig.

När båda parter är lyckliga i sin egen relation, kommer deras upplevelse av världen att förändras och då har vi även kommit en bit på vägen till en förändring av våra attityder, som i sin tur är nödvändig för att kunna förändra vår upplevelse av hela världen.

Vår sexualitet är inte omoralisk på något sätt, däremot är många tabu'n skadliga, då de hindrar oss från att bejaka vår sexualitet och utforska oss själva!

Det finns emellertid sexuella fantasier, som av uppenbara skäl aldrig får förverkligas.

Se även appendix1. (Våra sexuella beteendemönster)

Är religionernas bild av Gud riktig?

I vilken mån har "tonen" i våra religiösa skrifter kunnat bidra till en fredligare värld? Har Bibeln och dess religiösa företrädare någonsin försökt förmå oss att ifrågasätta den hierarkiska makten och pengarna, på det sätt som Jesus faktiskt gjorde? Har Bibeln förmedlat reinkarnationsbegreppet, eller har den rent av försökt undanhålla den viktiga kunskapen? Har Bibeln försökt förklara den **villkorslösa kärlekens** kraft, eller har den försökt skrämja oss till blind lydighet med en dömande och straffande Gud, som vi måste bäva och falla på knä inför, på samma förnedrande sätt, som Bibelns alla tjänare, slavar och syndare, inför den Gudomliga såväl som den Jordiska makten och överheten?!

Ta exemplet med Abraham och Isak:

Om **min** far skulle säga till mig att jag måste döda mitt barn för att bevisa min vördnad, skulle jag omedelbart replikera; "Du kan behålla din sinnessjuka kärlek för dig själv"!

Bara en helt kuvad son, som **FRUKTAR** sin fars gränslösa vrede, skulle kunna falla till föga för ett sådant krav!
En Gud som älskar oss **gränslöst** och **villkorslöst** skulle **ALDRIG** begära något dylikt, under några omständigheter!!!

Hur kan man dessutom vara så 100% säker på, att guds ord och mening inte färgats och påverkats av Bibelns författare, och hur kan man så blint förlita sig på, att en skrift som delvis är baserad på andra- och tredjehandsinformation, inte har influerats av samtidens värderingar?

Det förefaller vara så, att lärjungarna Markus och Petrus reste till Rom några år efter Jesus död. Huvudskälet var med all säkerhet, att de hade en genuin ambition att försöka Kristna Romarna. Men där finns även uppgifter som antyder, att de även imponerades av Romarnas avancerade samhällsstruktur.

För att lyckas där, krävdes det sannolikt en hel del "marknadsanpassning" av budskapet, för att blidka de ytterst blodtörstiga makthavarna.
Kejsar Nero, som tom - någon gång runt år 60 AD - lär ha sparkat ihjäl sin makthungriga och manipulativa hustru, och även låtit mörda sin egen mor, av samma anledning, var säkert inte intresserad av att "tillåta" en kärleksfull och helt igenom god Gud! En Gud som vare sig behövde, makt, pengar eller hierarkier!

Det slaveri och människoförtryck som samtidigt var legio i Romarriket, kan inte karakteriseras på annat sätt, än som grymt och barbariskt. Varför det förefaller högst troligt att det blev nödvändigt att anpassa det religiösa budskapet, på ett sådant sätt, att det samtidigt gav legitimitet åt maktens, seder och bruk. Trots detta lät Nero mörda Petrus år 62 AD.

Varför blev då Petrus mördad? Försökte han möjligen presentera Jesus, så som han verkligen var? Kan den riktiga beskrivningen av Jesus, ha utgjort ett sådant hot mot makten, att det blev nödvändigt att döda honom?

Med tanke på att det var vanligare att Romarna, på kvällen tände eld på korsfästa människor utmed gatorna, istället för regelrätta gatlyktor, kan man lätt förstå att samhällskritik var otänkbart!!!

Att kristendomen, d v s den romerskt Katolska kyrkan ändå lyckades behålla sin totala dominans ända fram till 1500 talet, innan uppdelningen i en mängd olika fraktioner börjar, är anmärkningsvärt.

Många Bibeltrogna säger då, att detta inte har någon betydelse för dem och deras tro på Bibeln - som guds ord till människan - att användas som rättesnöre och lag!

Skulle det verkligen inte ha någon betydelse för våra möjligheter att skapa en fredligare värld, när Gud även påstås rättfärdiga hållandet av slavar och tjänare, att kräva blind lydnad och att behöva böja sig för makten och överheten (mänsklig såväl som gudomlig), att rangordna mannen före kvinnan, att rättfärdiga straff och fördömanden av **andras** fel och brister, att med våld rättfärdiga försvaret av ägodelar, etc.

Därmed inte sagt att det inte skulle finnas gott om exempel och bevis på, inslag av gudomlig kraft och visdom i Bibeln. Ta t ex berättelserna, om den barmhärtige samariten, eller Matteus, kap. 6, m fl. Men därifrån är steget långt till att allt som står i Bibeln skulle vara resultatet av den villkorlösa kärlekens gränslösa kraft!

Antag att en Journalist ska intervju 10 kvinnor, och ingen av kvinnorna vill svara på frågorna, då kan man ana att det är fel på frågorna och inte på kvinnorna. På samma sätt förhåller det sig med Bibeln och alla andra religiösa skrifter.

För om människan **inte** klarar att "**tolka manualerna RÄTT**" - vilket man lätt kan konstatera - eftersom vi fortfarande inte klarar att skapa fred mellan människor, religioner och nationer, kan man börja ana att det inte är människan det är fel på, utan att det är något i budskapet som inte håller måttet!
Om man tror, att det trots allt är människan det är fel på, måste man ju samtidigt ifrågasätta Guds skaparförmåga, eller hur!

Genomsyras då Bibeln av den **villkorlösa kärleken**, på det sätt som man kunnat förvänta sig, om Jesus själv hade skrivit den???

Om det nu över huvud taget var meningen att mänskligheten behövde en Bibel, (läs manual) som skulle lära oss att skilja rätt från fel, vad var det då för mening med den fria viljan och **varför skrev inte Jesus manualen själv?**

Gång på gång ställs frågan i alla möjliga sammanhang; när Jesus ska komma tillbaka och frälsa oss! Det vi ännu inte förstått är, att vi **ALLIHOP**, när som helst kan plocka upp "stafettpipen" och vara **JESUS!!!** Var och en av oss!!!

Alltets själ och ande och skapargudarna

Tänk, om de Gudar som tillbeds värden över, inte är samma Gud som Jesus talar om och med?!

Tänk, om det är **skapargudarna** som vi tillber?!

Tänk, om vårt **högsta** gudsbegrepp - **Alltets själ och ande** - finns bortom skapargudarna? Tänk om det var så att Alltets själ och ande tog hjälp av skapargudarna, dels för att kunna spegla sig och uppleva sig själv och dels för att samtidigt delegera olika uppgifter till skapargudarna?

I Bibeln står det: "**Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika;...**" Det är tydligt att Gud, eller Alltets själ och ande, inte talar till sig själv här!

På samma sätt som vi behöver andra människor, med olika egenskaper, när vi vill spegla oss och för att kunna förstå vem vi är, Behövde Gud sannolikt ta hjälp av ett antal skapargudar, av varierande energier, för att kunna ge skapelsen de nödvändiga egenskaperna (rädsla och kärlek). Det förefaller mig troligt att han då lät dessa skapargudar ta del i skapelseprocessen på olika sätt! Det förefaller mig även rimligt, att om Gud hade valt enbart kärleksfulla skapargudar, hade det inte varit till någon hjälp.

Skapargudarnas olika energier och personliga behov, resulterade i införandet av såväl, makt, pengar som hierarkier.

Bland dessa skapargudar förefaller det ha funnits några, som inte gillade att även människan skulle föräras den gudomliga skaparkraften.

Det uppenbara kontrollbehovet, tillsammans med de stundtals manschauvinistiska och våldsglorifierande inslagen i flertalet religioner och religiösa samfund, antyder med all önskvärd tydlighet, att inte det högsta gudsbegreppet åberopas och att vi därför behöver söka sanningen bortom våra traditionella föreställningar.

Jag vill gärna jämföra våra ambitioner att finna Gud och sanningen, med följande liknelse:

Vårt sökande efter Gud, med hjälp av de befintliga religionerna och dess tillhörande religiösa skrifter, är som om vi försökte ta oss till Nordpolen, strikt följande en kompassnål, (jfr. t ex Bibeln eller pengarna).

När vi befinner oss långt ifrån vårt mål, fungerar kompassen väl. Men ju närmare vi kommer, blir felvisningen allt större och allt mer påtaglig, och så länge vi envist följer "kompassnålen" kommer vi aldrig att nå fram till målet!!!

Mitt förhållande till Gud.

När jag ibland försöker beskriva vem jag är och varför jag är, den jag är, så brukar jag också berätta, att jag brukar be till **min** Gud att han/hon ska hjälpa mig, att finna och förverkliga **min** livsuppgift, och därmed hjälpa mig, att hjälpa mina medmänniskor. När jag betonar **min** Gud får jag ibland frågan om jag har en **annan** Gud? Jag brukar då svara, att det beror på. Jag vet bara att den Gud som jag känner, finns bortom alla pengar och maktstrukturer, och om **Du** med säkerhet kan säga att **Din** Gud tycker att

det är **OK** med pengar, makt och hierarkier, då är det definitivt inte samma Gud vi talar om!

Alla människor, som någon gång försökt bilda sig en uppfattning om hur paradiset ser ut, har nästan undantagslöst utgått från att vi först måste dö innan vi eventuellt kan komma till paradiset, samtidigt har jag heller aldrig läst om, eller hört någon säga att det skulle behövas en bank där! Så hur ska vi då kunna skapa en bättre värld, om vi samtidigt envisas med att behålla alla våra gamla trossystem?

4.5 Kyrkan och religionerna!

Religiösa samfund, inte minst, är snabba med att rättfärdiga sina fördomar, av allehanda oliktankare exempelvis homosexuella!

Om det **någonstans** bör vara högt i tak, så är det hos Gud och därmed förhoppningsvis även hos dem som gjort sig till Guds företrädare! Eller betyder den **VILLKORSLÖSA** kärleken ingenting för religionerna? Jag kanske har fel, men jag **förväntar** mig att **min** Gud ska älska mig lika förutsättningslöst, som jag älskar mina egna barn!

Jag har en känsla av, att det är just bristen på villkorslös kärlek, tolerans och öppenhet, tillsammans med rädslan att tappa kontrollen och inflytandet över människorna, som försatt kyrkan i en situation där allt färre människor söker sig till den traditionella bilden av **GUD!**

Denna rädsla yttrar sig som vi alla kan se i förlegade krav på rättrogenhet inom väldigt snäva ramar och ständiga konflikter samfundet och religionerna emellan!

Mitt förhållande till kyrkan.

Mina personliga erfarenheter av kyrkan har hittills bara förstärkt mina fördomar, att kyrkan är stel och otidsenlig. Låt mig ge ett exempel på vad kyrkans representanter förmedlar än idag:

När jag för inte så länge sedan tog upp en diskussion om - kyrkans förflutna, kyrkans framtida roll som själavårdare, Thomas evangeliet, och reinkarnationsbegreppet - med några representanter för en församling i Stockholm, märktes tydligt att dessa frågor är svårt eftersatta i den interna dialogen. Möjligen kan också mina kritiska frågor ha tolkats som att jag behövde frälsas med hjälp av kyrkans gamla "standardmanual"!

"Släpp bara in Jesus i ditt liv så ordnar sig resten", tycks i det sammanhanget vara en väl inövad fras. Innebär detta att jag då i princip också kan sätta mig ner och i lugn och ro se på när världen kollapsar omkring mig under trycket av politiska och ekonomiska maktstrukturer, utan att ifrågasätta tingens ordning. För Jesus har ju ändå förlåtit **Mig**, han t o m dog för **Min** skull på korset och om inte Jesus uppenbarar sig för mig när jag ber om det, så är det mitt och mina synders eget fel som gör att jag inte är redo att möta honom!

Allt oftare möts jag också av något som kallas sinnesro bönen:

"Gud giv mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra, mod att förändra det jag kan och förstånd att inse skillnaden!" Jag är ledsen, men jag nöjer mig inte med Kyrkans begränsande och skuldfixerande modell.

Religionerna i ett historiskt perspektiv

Jag hävdar bestämt att Kyrkan och alla de stora världsreligionerna, är representanter för ett auktoritärt system, som i många fall även är själva anstiftarna av den auktoritära världssyn, som är vårt gemensamma ok att bära. Ej heller har jag sett att kyrkan och religionerna, någonsin haft ambitionen att göra upp med sitt dunkla förflutna, eller att man ansträngt sig för att bygga broar mellan religionerna, eller att man ifrågasatt sina egna fanatiker och fundamentalister, eller tagit avstånd från de uppenbart krigiska och rasistiska avsnitten som varvas flitigt med kärleksbudskap och barmhärtighet i de religiösa skrifterna, och där vår egen Bibels evangelier uppenbart består av, en samling

patriarkala och manschauvinistiska tolkningar av Jesu liv, som huvudpersonen själv, knappast skulle ha uppskattat!

En stilla undran bara, hur ska vi kunna skapa fred, när de religiösa skrifterna ger ett så motsägelsefullt budskap, att vem som helst med vilket motiv som helst, alltid kan tolka dem så att de passar deras egna syften?

På riddarnas och korstågens tid lovades korsfararna rikligt med krigsbyten och absolution, för så väl det innevarande som **nästkommande** livet, för de mord, mordbränder, våldtäkter och skövlingar man gjorde sig skyldiga till, på vägen mot den heliga staden Jerusalem! Tro emellertid inte att sådana illdåd bara förekom på forn- och medeltiden. Dessa och andra illdåd som skett i Guds namn, kastar sina långa skuggor ända in i våra liv, och fram till dess att man gör upp med det förflutna kommer skuggorna att skymma strålglansen och förhindra vår utveckling!

Vad saknar religionerna?

Är öppenheten inom dagens olika trossamfund så stor att det även är möjligt att söka sanningen om Gud **utanför** traditionella tolkningar, av de respektive skrifterna? Skrifter som till att börja med har ett visst ursprung och där dessutom delar av innehållet, i bästa fall kan beskrivas som tveksamt?

Vore det inte önskvärt att kunna läsa en bok som gör anspråk på att föra ett direkt samtal med Gud? Om inte annat för att kunna göra en objektiv jämförelse?

Vart tog kunskapen om reinkarnationsbegreppet vägen?

Var någonstans tar religionerna, ett direkt avstånd från makt och pengar?

Var finns beskrivningen om förhållandet mellan **rädslan** och **kärleken**?

Var definieras den **villkorlösa** kärleken och var förs den fram?

Vad t ex kritiker, till reinkarnationsbegreppet och den nya andligheten gör sig skyldiga till, är att man av rädsla eller okunnighet förkastar och förnekar en välgrundad hypotes, utan att objektivt och förutsättningslöst undersöka och granska den. Det blir i princip, (utan övriga jämförelser) som om Albert Einsteins plötsligt funna kunskaper förkastats, utan att ens analysera dem närmare.

Samtidigt måste det i ärlighetens namn sägas, att det även inom "New Age" har dykt upp många så kallade "gurus" och lycköskare, som med liv och lust ägnar sig åt den rent **affärsmässiga** sidan av "andligheten"!

Vad dagens och framför allt morgondagens kyrka måste göra, för att i mina ögon kunna ikläda sig rollen som trovärdig själavårdare, är att rensa ut en del gamla auktoritära "lik ur garderoben", och bli mer - Ghandiskt/moder Theresiskt - oegennyttig. För det faktum att inte en enda religion, någonsin har ifrågasatt makten och pengarna, talar ändå sitt tydliga språk!

Jesus gjorde visserligen detta, men har någon lyssnat?

Om kyrkan verkligen har ambitionen att "bygga broar" och skapa fred, måste detta framgå mycket tydligare!

Låt mig bara påminna om att Kristendomens viktigaste förkunnelse, har sitt ursprung i "Den sista måltiden"!

Med den symboliska delningen av brödet och vinet ville Jesus visa, dels att han var medveten om att det var han själv som var offret och dels att han symboliskt, med brödet och vinet ville föra över kunskapen om Gud till sina lärjungar. Avsikten var att lärjungarna skulle förstå, att **ALL** mat, villkorlöst skulle fördelas lika mellan **ALLA** människor.

När Jesus vid den sista måltiden även föll på knä, för att ödmjukt tvätta fötterna på **samtliga** närvarande, (män som kvinnor) ville han visa att om man vill tjäna Gud så bör man också tjäna **ALLA** sina medmänniskor. Och när man sprider Guds ord, bör man göra det på ett ödmjukt sätt, utan pekpinnar!

5.1 Förändringens vind!

Ingen kan ha undgått att notera den mycket kraftiga ökningen av, Radio- och TV-program, tidningsartiklar, böcker och filmer, med nyandliga och esoteriska förtecken.

Det är uppenbart också att allt fler människor, runt om i världen börjar förstå att vi inte längre kan fortsätta på den inslagna vägen. En insikt som visar sig i en stadig ökning av ideella föreningar, fler protestaktioner, fler avslöjanden av politiska skandaler och sist men inte minst i ett minskat förtroende för politiken, som framför allt manifesterar sig i ett allt lägre valdeltagande.

Det finns snart heller inte en enda människa som motsätter sig tanken, att stora förändringar väntar oss, så länge man inte samtidigt anger vad som menas med stora förändringar. Därför går det heller inte att uppbringa någon politiker som är beredd att ge en konkret och detaljerad beskrivning av dessa förändringar (fast alla talar vitt och brett om förändringar).

Jag har även noterat att reklambranschen allt oftare använder sig av ett esoteriskt budskap i sin marknadsföringsstrategi, även om man där ännu inte har förstått innebörden av det man faktiskt sagt.

5.2 Vägen till ett alternativt samhälle!

Ökad självförsörjningsgrad.

En filosofisk fråga som ställs allt oftare, i nationella och internationella medier, är om vi över huvud taget kan bygga ett fredligt världssamfund i harmoni och balans.

Konkreta frågor som också hörs allt oftare, är sådana som bl a handlar om hur vi ska kunna sörja för den snabbt växande gruppen pensionärer och hur vi ska få dricksvattnet att räcka till alla.

Nu när det traditionella industrisamhället sjunger på sista versen, samtidigt som urbaniseringen fortsätter att accelerera, börjar det bli allt mer uppenbart att vi måste återupprätta människors självkänsla och ge möjligheten till en förbättrad självförsörjning, om vi vill förhindra det goda samhällets totala sammanbrott.

Det har i olika sammanhang, visserligen presenterats otaliga tillväxt-, sysselsättnings- och skatteförslag, som alla påstås kunna rädda välfärden.

Det gemensamma för samtliga förslag, är emellertid att de alltid presenteras av politiker, makthavare och experter som alla hyllar ett traditionellt politiskt och ekonomiskt synsätt, som omöjligt kan tillgodose behoven, för annat än en liten del av världens befolkningar och som framför allt inte ger de svagaste i samhället någon trygghet.

Politiker som gång på gång upprepar vikten av att finna nya lösningar blir inte trovärdiga, om man inte samtidigt själv tar ansvaret för att alternativa förslag implementeras.

Under tiden växer skaran människor i världen, för vilka det blir allt svårare att få pengarna att räcka, till hyra, mat och kläder. Detta utgör grogrunden för missbruk, kriminalitet, social utslagning, och bidrar till den snabba utarmningen av landsbygden.

Den delen av samhället, som bygger på att människor har ett lönearbete, som i sin tur skattefinansierar samhällsfunktionerna, kommer framgent sannolikt att minska ytterligare. Vilket betyder att andelen människor som lever utanför den traditionella samhällsstrukturen, kommer att öka i motsvarande grad. För att inte denna klyfta skall resultera i svåra motsättningar och samtidigt dränera samhällsekonomin fullständigt,

krävs att den växande skaran arbetslösa eller obemedlade, kan ges en möjlighet att bygga upp någon slags **självförsörjd** grundtrygghet.

Som jag ser det, står vi nu inför ett antal avgörande val. Men i första hand står valet mellan att vara **passiv** eller **aktiv**. Vi kan antingen välja, att inte göra någonting alls och låta miljön och världens ekonomiska system gå mot sin undergång, eller så inser vi nu det oundvikliga och **medvetet** börjar planera för en övergång till ett **icke-monetärt** samhälle, kanske via en helt transparent valuta i en transparent ekonomi, "medborgarlön", bostad åt alla, obligatorisk samhällstjänst för ungdomar i stället för värnplikt, bytesringar, Bartel företaget, bil- och jordbrukskooperativ, enskilda sociala nätverksstrukturer, tidfaktorekonomi, etc. som ett par konkreta exempel, på fullt möjliga steg, på vägen mot ett **riktigt paradigmskifte**.

Men oavsett vilket alternativ vi väljer kommer övergången att bli "smärtsam", dock är jag övertygad om att det blir avsevärt mindre smärtsamt om vi under kontrollerade former kan genomföra en sådan transformation.

5.3 Att våga släppa taget om pengarna!

Vi har levt så länge med de monetära systemen att vi inte tror att det är möjligt att existera utan dem!

Men bara om vi är villiga, att riva ner barriärerna mellan dimensionerna och släppa tvångstankarna att allt måste, vägas, mätas, graderas, kontrolleras, styras och regleras, kommer det att vara möjligt att bygga ett samhälle som inte genomsyras av våra politiska och ekonomiska trossystem, och då först kan vi frigöra all den kreativitet och skaparkraft som vi alla bär inom oss, och då först kommer tiden upphöra att vara ett "fängelse" för oss! För när vi har förstått vad **villkorslös** kärlek egentligen betyder och när vi lärt oss att samarbeta istället för att konkurrera ut varandra, kommer vi inte att ha någon som helst användning av pengar, för då kommer vi att kunna skapa allt det vi vill skapa och mycket mer därtill!

Tänk själv vilka fantastiska möjligheter som öppnar sig, om vi inte längre skulle hindras av allehanda begränsande finansieringsmodeller och när pengarna inte längre fängslar den fritt skapande tanken! T ex. bostäder åt alla, försörjning, ett tryggt samhälle i harmoni och balans med naturen, där arbete och hobby är samma sak, rättvisa, fri och obegränsad sjukvård- utbildning- och omsorg, obegränsade möjligheter att resa vart vi vill och träffa nya människor, etc. etc.

Naturligtvis kommer det att finnas människor som på inga villkors vis vill ge upp sina ekonomiska och politiska makt positioner. Människor som absolut inte vill lämna "elitserien". Möjligen också understödda av dem som hoppas på att själva få tillhöra denna lilla exklusiva skara **människor**!

Men alla vi andra som längtar efter ett paradiset här på **Jorden**, tillgängligt för **ALLA**, måste själva komma underfund med, hur vi vill ha det. Därför måste också var och en av oss skapa sig en **egen målbild**, för att vi tillsammans ska kunna ta ut kompassriktningen!

Själva skapandet är en tvådelad process som vardera sker i tre steg! Dels har vi det enskilda skapandet, dels det kollektiva skapandet, där våra nuvarande tankar, tillsammans med våra drömmar och ideal, skapar morgondagens upplevelser, såväl enskilt som kollektivt!

Skapandets tre steg är: Tanke, ord och handling!

5.4 Visionen!

I den värld jag drömmer om, finns varken pengar eller hierarkisk maktkamp. Därför behöver man heller inte **kämpa**, för att sedan **hoppas** på ett jobb eller en födkrok. I den världen, har varje människa den självklara möjligheten att göra det som man har intresse och anlag för, så att det vi skapar kan komma **alla** till del!

I min vision, är MÅLET:

En värld bortom makten och pengarna, en värld baserad på den VILLKORSLÖSA kärlekens gränslösa kraft!

Del 6. Reaktionen på denna skrift.

6.1 Feedback!

En vanlig inställning bland dem som kritiserat denna skrift, är att det inte är pengarna som är problemet. Man hävdar tvärt att pengarna är nödvändiga som betalningsmedel, för en rättvis distribution av varor och tjänster.

Då kan jag inte låta bli att tänka på det som följer i pengarnas och den globala värdehandels smutsiga kölvatten, nämligen alla övergivna gatubarn och misshandlade barn i världen och på alla föräldralösa eller övergivna barnhemsbarn, eller på barn som tvingas till hårt arbete och prostitution, barn som tvingas tigga och leta efter något ätbart på soptippar, eller på alla barn och ungdomar som tycker att livet är så meningslöst att man funderar på att ta livet av sig! Jag tänker också på skövlingen av Jorden som utrotar djur och som allvarligt hotar våra livsbetingelser.

Det är nämligen detta som är den yttersta konsekvensen av att hela världen är uppbyggd kring pengar, och om det är detta som avses med rättvisa, betackar jag mig för den sortens rättvisa!!

Jag kan dessutom konstatera att kritikernas attityder, antyder två möjligheter som jag ser det:

Antingen så tror man inte på den **villkorlösa kärleken**, eller så har man ännu inte insett vad som menas med villkorlös kärlek, eller vilken betydelse det skulle kunna få för oss, om vi kom till insikt om dess gränslösa möjlighet.

En annan vanlig inställning bland traditionellt tänkande människor är att man endast kan bygga ett gott samhälle om vårt tänkande vilar på en empiriskt rationell, naturvetenskaplig, logisk och förnuftig grund, och att allt annat bara är fjantigt flum och naiva drömmar!

På en direkt motfråga; om den värld vi alla tvingas leva i, förefaller vara resultatet av just dessa "nobra" egenskaper, får jag för det mesta inget svar alls! På följdfrågan om **en** människas behov, är viktigare eller mer relevant, bara för att en människa blivit född med silversked i munnen, eller själv lyckats att skaffa sig stora rikedomar eller makt, än den som håller på att svälta ihjäl? Bli svaret självklart NEJ, därför att de allra flesta människor vill att vi ska kunna känna oss trygga och att vi borde ta hand om våra sjuka, våra gamla och svaga, våra barn, djuren och sist men inte minst miljön, på ett helt annat sätt än vad som faktiskt sker!!!

Än har emellertid ingen hierarkisk eller ekonomiskt baserad ideologi förmått leverera detta!!!

Kan det inte tänkas, att vår värld kanske rent av skulle ha varit en **mer** angenäm planet att vistas på, om vårt tänkande hade varit mer holistiskt, eller om man så vill, lite mer flummigt?

Faktum är, att 9 av 10 Nobelpristagare anger i intervjuer, att det är intuitionen som fått dem att nå längre, inte det rationella tänkandet!

Tänk om det dessutom är så att intuitionen är det samma som vår själs **samlade** kunskap och att Nobelpristagare bara är lite bättre på att utnyttja intuitionen kreativt?!

Möjligen kan också några av kritikerna tänka sig att problemet är ett rättvis problem, i så motto att en bättre fördelning av pengarna skulle kunna lösa problemen.

Låt oss därför göra ett globalt tankeexperiment för att se hur det förhåller sig med den saken:

Här på Jorden finns c:a 6 miljarder människor, varav c:a 4 miljarder är vuxna.

Antag att vi ger varje vuxen människa en medborgarlön på säg, 1 000 000:- US\$ om året. Multipliserat med 4 miljarder vuxna människor, får vi fram att det behövs 4 triljoner US\$. (4 000 000 000 000 000:- US\$)

Den sammanlagda mängden betalningsmedel i världen (M3), kan av de uppgifter som jag erhållit hos bl a SCB och Riksbanken, lågt räknat, uppskattas till: 10 000 000 000 000 000 000 000 000 000 000:- räknat i US\$ (en etta med väldigt många nollor). När vi har räknat ifrån medborgarlönerna, finns det fortfarande 6 000 triljoner dollar kvar, (6 000 000 000 000 000:- US\$), för offentliga investeringar varje år, förutsatt att alla pengar fortfarande finns kvar i cirkulation!

Förenklat skulle man kunna säga att det finns så mycket pengar i världen, att vi med en bättre fördelning, skulle kunna göra varje människa på Jorden till miljonär, utan att de som är rika idag, skulle bli märkbart fattigare.

Så här långt är allt frid och fröjd, varenda människa har - simsalabim - blivit miljonär, men här slutar drömmen!!! För nu drabbas vi av galopperande inflation. Dessutom skriker pengarnas alla beskyddare i högan sky, **Kommunism** och **konfiskation!** (även de som har gått med på att det kanske är fel på fördelningen av pengarna). Ett nukleärt världskrig, för att förhindra "konfiskationen", kan i det här läget heller inte uteslutas.

Jag kan bara konstatera, att varken högerpolitik som tar från de fattiga och ger till de rika, eller vänsterpolitik som tar från de rika och ger till de fattiga, kan fungera **utan** att orsaka allvarliga konflikter och motsättningar!

För även om det skulle vara möjligt, att omfördela pengarna bättre, så har fortfarande ingenting förändrats i grunden. Därför att våra attityder fortfarande är desamma och girigheten fortfarande är inbyggd i systemet, vilket i sin tur leder till att vi efter en kort tid, åter igen, ser klyftorna i samhället vidgas, och att vi fortfarande skulle jaga efter mer pengar och mer makt, och snart nog skulle vi vara tillbaka igen där vi är idag, med några få, ofantligt rika människor, som åter igen sitter och ruvar på ett berg av pengar, samt ofantligt många människor, som precis som nu, med livet som insats, återigen tvingas kämpa för sin existens.

Därmed kvarstår avslutningsvis, några viktiga kärnfrågor:

Tror Du verkligen att vi skulle upphöra att vara giriga efter pengar och makt, eller tror Du att skövlingen av Jorden, eller kriminaliteten i världen, skulle avta eller upphöra, så länge vi envisas med att jaga efter pengar, oavsett hur vi försöker fördela dem?

Antag att världsekonomierna kollapsade av någon anledning!

Skulle vi då sitta överksamma och vänta, tills dess att någon som har lärt sig att peka med hela handen, kommer med en stor påse pengar som man lånar ut godtyckligt (givetvis mot ränta), innan vi kan börja bygga upp samhället igen?

Eller skulle vi ha lärt oss, att vi varken behöver makten eller pengarna för att bygga ett gott samhälle åt **alla**?

Är vi öppna för ett nytt tänkande, eller sitter vi fast i gamla hjulspår?

Vågar vi ifrågasätta gamla förstenade trossuppfattningar och ideal?

Kommer vi - vanan trogen - att envist att hålla fast vid den gamla välbekanta drömmen om framgång, genom makt och pengar? Trots vetskapen, att vi ännu inte lyckats, och övertygelsen om det osannolika i att vi på det här viset, aldrig någonsin kommer att lyckas skapa fred på Jorden, med den befintliga "verktygslådan"!

Eller kommer vi äntligen att våga släppa rädslan och istället försöka skapa en fredlig värld med hjälp av den **villkorslösa kärleken**?!

Antag för ett ögonblick, att vi levde i en värld bortom makten och pengarna.

Skulle **Du** då välja att **inte göra** det som **Du** helst av allt skulle vilja göra och skulle **Du** då välja att **inte vara** den **Du** helst av allt **vill** vara?

På ett enda ögonblick skulle UPPLEVELSEN av vår värld kunna vara helt annorlunda!

Vi har kunskapen, vi har förmågan, men har vi **VILJAN** att förändra vår **UPPLEVELSE** av världen?

Slutord:

Hör av dig med synpunkter, beställ ett nytt original av den senaste versionen, och sprid det gärna bland vänner och bekanta.

"Innan vi har undanröjt incitamenten, för rovdriften på människor, djur och natur, kommer vi aldrig att kunna förhindra den!"

Roland Mollbrandt

Roland Mollbrandt, visionär
E-post: paradigm@chello.se
<http://www.algonet.se/~paradigm>
<http://hem1.passagen.se/ctwn>
Tel./fax: 08-99 70 19, Mobil: 073-999 62 29